

La seguretat i el gas

OPINIÓ
JOSEP M. RENAU

Quan es produeixen accidents en instal·lacions domèstiques de gas com els d'aquests darrers dies, a Cornellà de Llobregat i més recentment, a Lleida, tenim la sensació que la seguretat d'aquesta mena d'instal·lacions trontolla.

Des del meu punt de vista, es tracta més d'una qüestió de percepció intensificada i esbiaixada per les tràgiques circumstàncies que acabem de patir que d'una realitat incontestable.

És cert que en un habitatge en el que hi hagi una fuga de gas es pot assolir en un temps relativament curt des d'uns quants minuts, fins a hores, depenent de la grandària de l'espai, del cabal de la fuga i de la ventilació la concentració corresponent al límit inferior d'explosivitat, davant de la qual poca cosa s'hi pot fer per evitar l'explosió, però també és veritat que existeixen uns procediments d'instal·lació i de manteniment, basats en un saber fer professional i en uns reglaments de seguretat industrial d'obligat compliment que ens haurien de protegir.

El gas natural és un perill potencial amb el qual volem conviure per mantenir la nostra qualitat de vida, però el perill ha de traduir-se atenció al matís en un risc negligible o, si més no, acceptable, si tot es fa correctament.

No hem de tolerar errors o deixadeses de les companyies responsables del subministre de gas però també el sentit comú dels usuaris hauria de prevaler i ser aplicat dia a dia.

Josep M. Renau és Director de la Càtedra ENRESA-URV de Seguretat Industrial